“ਏ ਨਬੀ ਅੱਲਾਹ, ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਕੱਟ ਗਏ ਹਨ, ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਦੂਆ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਵੇ।

ਅਨਸ ਬਿਨ ਮਾਲਿਕ ਰਜ਼ੀ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ: ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੁਮੇ ਦੇ ਦਿਨ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਤਰ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਖੁਤਬਾ ਦੇ ਰਹੇ
ਸਨ। ਉਸਨੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ: “ਏ ਨਬੀ ਅੱਲਾਹ, ਦੁਨੀਆ
ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਕੱਟ ਗਏ ਹਨ, ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਦੂਆ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਵੇ।”ਫਿਰ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਥਾਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਇਆ: “ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ ਅਘਿਥਨਾ, ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ ਅਘਿਸਨਾ, ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ ਅਘਿਥਨਾ।”ਅਨਸ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਸਚਮੁਚ, ਅਸੀਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੱਦਲ ਜਾਂ ਹਲਕੀ ਛਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਘਰ ਜਾਂ ਮਾਲ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਬੱਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਉੱਭਰਿਆ ਜੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਪਿਆ।”ਉਸ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧਾ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਗਏ।ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਖੁਤਬਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ:“ਏ ਨਬੀ ਅੱਲਾਹ, ਧਨ-ਸਪੱਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਕੱਟ ਗਏ ਹਨ, ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਦੂਆ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਨਾ ਆਵੇ।”ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ
ਨੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ: “ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ ਹਵਾਲੈਨਾ ਵਲਾ ਅਲੈਨਾ, ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ ਅਲੈਲ-ਆਕਾਮਿ
ਵਲਜ਼ਿੜਾਬਿ ਵਲਬੁਤੂਨੀਲ-ਓਦੀਆਂ ਵਲਮਨਾਬਿਤਿਸ਼-ਸ਼ਜਰ।” ਫਿਰ ਬੱਦਲ ਉੱਭਰ ਕੇ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੱਲ-ਚੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਕਲ ਗਏ।ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰੀਕ ਨੇ ਅਨਸ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ:
“ਕੀ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਸੀ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: “ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।” [صحيح] [متفق عليه]

ਇੱਕ ਬੇਦੂਈ ਜੁਮੇ ਦੇ ਦਿਨ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਉਮਰ ਬਨੁਲ-ਖ਼ਤਾਬ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨ੍ਹਾ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਸੀ। ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਖੜੇ ਖੁਤਬਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਨਬੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ:“ਏ ਰਸੂਲ ਅੱਲਾਹ, ਪਸ਼ੂ ਮਾਰ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪਸ਼ੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਰ ਗਏ ਜਾਂ ਭੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਦੁਆ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਬਖਸ਼ੇ।” ਫਿਰ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਕੇ ਫਰਮਾਇਆ:“ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ, ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਬਖਸ਼ੇ, ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ, ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਬਖਸ਼ੇ, ਅੱਲਾਹੁਮਮਾ, ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਬਖਸ਼ੇ।” ਅਨਸ ਬਿਨ ਮਾਲਿਕ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਸਚਮੁਚ, ਅਸੀਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੱਦਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਨਾ ਕੋਈ ਹਲਕੀ ਛਾਂ। ਅਤੇ ਮਸਜਿਦ ਅਤੇ ਸੈਲਾ ਪਹਾੜ (ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਮਸਜਿਦ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ) ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਘਰ ਜਾਂ ਦਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇ।” ਅਨਸ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਗੋਲ ਬੱਦਲ ਉਭਰਿਆ ਜੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜੋ ਛੋਟੀ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਪਿਆ। ਸੱਚਮੁਚ, ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਜੁਮੇ ਤੱਕ ਧੁੱਪ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ।ਉਸ ਜੁਮੇ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਪੱਛਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਖੜੇ ਖੁਤਬਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਨਬੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ:“ਏ ਰਸੂਲ ਅੱਲਾਹ, ਧਨ-ਸਪੱਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਦੁਆ ਕਰੋ ਕਿ ਮੀਂਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਪਏ।” ਅਨਸ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਗੋਲ ਬੱਦਲ ਉਭਰਿਆ ਜੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜੋ ਛੋਟੀ ਚਾਦਰ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਦੀਨਾ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਪਿਆ। ਸੱਚਮੁਚ, ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਜੁਮੇ ਤੱਕ ਧੁੱਪ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ।ਉਸ ਜੁਮੇ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਪੱਛਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਖੜੇ ਖੁਤਬਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਨਬੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਕਿਹਾ:“ਏ ਰਸੂਲ ਅੱਲਾਹ, ਧਨ-ਸਪੱਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ

ਰਸਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਦੁਆ ਕਰੋ ਕਿ ਮੀਂਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਪਏ।” ਅਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: ਮੀਂਹ ਵਾਲਾ ਬੱਦਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਪਏ।

http://www.sunnah.global/hadeeth/pa/show/3174